

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) w W.wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Ł. G.kwoty 2 385,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 19 lutego 2015 roku do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie swojego żądania wskazała, że w dniu 04 lipca 2008 roku pozwany zawarł umowę o przyznanie limitu kredytowego, jednakże nie zwrócił przyznanych mu z tego tytułu środków pieniężnych. Podała, że wierzytelność wynikająca z tej umowy została na nią przelana w dniu 27 czerwca 2014 roku.

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2015 roku, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie.

Na rozprawie w dniu 16 czerwca 2015 roku, pozwany uznał żądanie pozwu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest zasadne i tym samym zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjnym pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. M. Jędrzejewska, [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom 1, Warszawa 2002, s. 467). Skutkiem uznania powództwa jest bowiem pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem i wydanie wyroku uwzględniającego powództwa w zakresie objętym jego uznaniem (por. M. Jędrzejewska, [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom 1, Warszawa 2002, s. 469).

W niniejszej sprawie pozwany uznał żądanie pozwu w całości i przyznał w ten sposób, że zawarł sporną umowę o przyznanie limitu kredytowego i jego zadłużenie z tego tytułu wynosi kwotę dochodzoną w tym procesie, a przy tym wierzytelność z tego tytułu została przelana na stronę powodową. W tym zakresie Sąd był więc związany uznaniem, gdyż nie było żadnych podstaw do przyjęcia, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, skoro faktycznie pozwany był względem strony powodowej zadłużony na kwotę objętą żądaniem pozwu. W konsekwencji, skład orzekający był obowiązany pominąć w całości postępowanie dowodowe i wydać wyrok uwzględniający powództwo w całości.

Mając powyższe na względzie, na podstawie przytoczonego przepisu, orzeczono jak w punkcie I sentencji.

W niniejszej sprawie żądanie strony powodowej zostało w całości uwzględnione co oznacza, iż zgodnie z przepisem art. 98 § 1 k.p.c. pozwany jest zobowiązany do zwrotu stronie powodowej poniesionych przez nią kosztów procesu.

Wedle przepisu art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W świetle wskazanego przepisu do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaliczyć: opłatę od pozwu w kwocie 100 zł (k. 2 i 9 akt), wynagrodzenie reprezentującego ją adwokata w kwocie 600 zł i opłatę manipulacyjną w kwocie 0,78 zł, co daje łącznie kwotę 700,78 zł.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Orzeczenie w punkcie III wyroku jest oparte na przepisie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., który stanowi, że sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego.